

Слѣдъ това умоляватся почтенни-тѣ читалища да прѣ-
пратжтъ по този начинъ записани-тѣ пѣсни или приказници
до Цариградско-то Читалище, кое-то не се съмнѣваме, че съ-
драга воля ще да прибира тѣзи паметници и да ги доставя,
гдѣ-то е нужно, за обнародваніе-то имъ. Тѣ штжтъ бжджтъ
издадени въ една сбирка, коя-те ште носи заглавие:

„Трудъ на Български-шѣ Читалища.“

Отъ колко-то по-вѣче мѣста се испратжтъ такива ма-
териали, толко ще бжде по-добрѣ, но най необходимо е да ся
испратжтъ отъ слѣдующи-тѣ области непременно: отъ Си-
листренска-та областъ, отъ Русенска-та, Варненска-та, Тър-
новска-та, Свиштовска-та (особно отъ Павликенски-тѣ села),
Врачанска-та, Видинска-та, Нишка-та, Софійска-та, Само-
ковска-та, Кюстендилска-та, Пиротска-та, Велесска-та, Ох-
ридска-та, Прилепска-та, Воденска-та, Кукушка-та. Мен-
личска-та, Чепина (особно отъ Помаци-тѣ); отъ Карловска-
та, отъ Желѣзниченка-та, отъ Едренско, отъ Лозинградска-
та и отъ нѣкое отъ Български-тѣ села около Цариградъ.

Б. ПРАВИЛА ЗА ОПИСВАНЬЕ СТАРИ-Тѣ ВЛЪГАРСКИ
РЖКОПИСИ.

Трѣбва да забѣлежимъ пръво и пръво, че за наша-та
цѣль, т. е. за история-та на Българскій езикъ сж еднакво
важни всякакви ржкописи, било църковни (като на примѣръ:
евангелія, псалтире, минеи и пр.), било съ друго нѣкое
поучително, богословско или свѣтско съдържание. Не е
нужно да ся испрататъ сами-тѣ тѣзи ржкописи до едно
мѣсто, както казахме за пѣсни-тѣ и приказски-тѣ. Умоля-
ватся читалища-та да задлъжжтъ само нѣкои отъ членове-тѣ
си да испитатъ и издиратъ, какви ржкописи се намѣрватъ
въ областъ-та имъ (по църкви-тѣ, или по манастире, по учи-
лища-та, или въ частни ржцѣ), т. е. за исторія-та на езикъ-
тъ ни и да ги опишжтъ, всяка една, по слѣдующи-тъ начинъ:

1. Гдѣ се намира описуема-та ржкопись, какво ѝ е
съдържаніе-то: църковно, или богословско-поучително, или
пакъ свѣтско нѣкое, и какво именно.

2. На что е писана: на пергаментъ или на книга: цѣла